

Nye kræfter og gamle kneb

Bortset fra den skarpe sikkerhedskontrol lignede Varanasi Taj Gateway et ganske almindeligt luksushotel. En bred indkørsel rullede henover plænen og forbi en overdækket indgangsportal. Veltrimmede piccoloer stod klar til at slæbe kufferter. Dørvogtere i røde uniformer med guldknapper, hvide handsker og prangende turban viste én hen mod døren, som dog ikke var en dør, men en metaldetektor, hvor man blev checket med israelsk grundighed, mens ens taske rullede igennem et røngentapparat. Først herefter kunne man træde ind i de hellige haller, med det sædvanlige display af blankpoleret marmor og lysekroner fra loftet, fimsede rokokostole og en fjerntliggende reception i den modsatte ende af salen. Det var her i lobbyen, at jeg lærte hvordan man kaprer stemmer i en indisk valgkamp, både de grove kneb fra gamle dage, og alle de smarte nye metoder.

Der var kun to dage til den sidste og endelige afstemning til valget 2014, og hallen var fyldt med politikere og partiarbejdere, der havde forskanset sig i hver deres sofagrube. De fleste var store og velnærede mænd iført magtens gevandter, som i Indien kun har én inkarnation; en hvid kurta[1], sort vest og tilhørende Gandhi-hue – den stil som de første kongres-politikere lancerede for længe siden for at understrege deres nøjsomhed, folkelige forankring og distance til den vestlige kolonimagt.

Men det er længe siden. I dag har den politiske dresscode ligeså lidt til fælles med Gandhis askese som Varanasi Taj Gateway. Dragten udstråler rå politisk magt og blendede fint med cocktail-kortet og det dunkle kolonitema, som hang over hotelbaren. Der var heller ingen askese over hotellets to restauranter. Den ene var indisk, tilpasset vestlige ganer, den anden var vestlig, tilpasset indiske ganer.

Rishi, min vært, trak mig ind i den vestlige restaurant. Jeg fik en masala dosa, der lignede en sandwich mens han fik en

pizza med tandori-kød på toppen. Der var også noget sushi, der lå og ulmede på buffet-bordet, men med tusinde kilometer til kysten og en nærliggende flod, der har verdensrekord i kolibakterier (fra alle de mere eller mindre ubrændte lig, der hældes i vandet hver dag), er det kun de forrykte, der spiser rå fisk i Varanasi.

Rishi var en eksponent for nye tider i indisk politik, én af de mange i den voksende hær af smarte, unge "kommunikationseksperter", der hjælper partier og kandidater med at komme ud over rampen. Rishis firma hed "Perfect Relations" og havde sæde i Mumbai. Hans – og deres – opgave favnede bredt. Fra analyser af vælgeradfærd i specifikke kredse, så kandidaten kunne levere et skræddersyet budskab til vælgerne. Til formulering af taler til valgmøder, færdige blogindslag og opdateringer til Facebook og Twitter. Kreativ udnyttelse af ny teknologi, som f.eks. skræddersyede sms-beskeder til vælgere, der ønsker tillykke med fødselsdagen. Og alt hvad der ellers kunne gøres for at dulme negativ omtale og stille kandidaten i et bedre lys.

Kongen af PR var partiet BJP anført af Narendra Modi. Rishi fortalte hvordan BJP havde betalt det amerikanske PR selskab APCO to milliarder kroner for "image pleje", hvilket må siges at være deres spidskompetance. APCO's kundekatalog omfatter en afrikansk diktator, tobaksgiganten Phillip Morris og en sammenslutning af banker og finansfolk, der søgte oprejsning ovenpå finanskrisen.

Rishi kiggede ud i lobbyen og fortalte med et skævt smil, at de mange politikere derude havde travlt med deres astrologer, som netop nu kom med forudsigelser om det nært forestående valg. Og ganske rigtig, i hver af de små lukkede grupper var al opmærksomheden rettet mod en enkelt person i midten, som snakkede uafbrudt ud fra en masse papirer.

Jeg spurgte Rishi hvad partierne fik ud af det, for valgkampen var slut, der var ikke mere at stille op, udover at afvente

stemmeafgivelsen og den endelige dom to dage senere. "De bruger astrologens positive forudsigelser til at overbevise den sidste rest af tvivlere om, at deres parti er den sikre vinder" forklarede Rishi, "...og dem, som ikke har gang i astrologerne, har sikkert travlt med at planlægge "den stille valgkamp". Han henviste til den intense kamp om stemmerne, som foregår bag kulissen de sidste 36 timer op til selve valgdagen, hvor alle officielle aktiviteter er indstillet og mere lysky midler tages i brug.

Den sidste slutspurt er en fest for vælgerne; pengegaver i diskrete konvolutter, spiritus og opium til fædre og sønner og en sari til fruene derhjemme. I delstaten Odisha undrede en politimand sig over alle de ambulancer, der pludselig kørte rundt i landskabet. Ved nærmere eftersyn viste det sig, at de fungerede som fordækte pengetransporter. Andre steder blev mælkevogne brugt til at fragte alkohol. Grundet skærpet opsyn fra valgkommissionen uddelte politikere i delstaten Punjab kuponer til vælgerne, så de selv kunne hente varerne. En lyserød kupon for en høne, en blå for brandevin, en grøn for whisky.

Men hvordan vidste partierne om de fik valuta for pengene? "Det ved de ikke..." smilede Rishi "...det er det eneste tidspunkt hvor vælgerne har fat i den lange ende". Alligevel slog mængden af illegale gaver, eller i hvert fald mængden af konfiskerede varer og værdier, nye rekorder ved dette valg: Værdier svarende til 500 mio. kroner, herunder 10 mio. liter spiritus.

Og på den måde mindede de ny og gamle metoder om hinanden. Begge var lige usikre. Rishi fortalte senere hvordan alle konsulenterne i "Perfect Relations" blev kaldt hjem til Mumbai for at stå skoleret for deres kunder, der havde tabt valget (hvilket som bekendt var alle partier på nær BJP og et par regionale samlinger).

Samtidig havde de ny og gamle metoder i fællesskab skabt det

dyreste valg i Indiens historie. 30 milliarder kroner, tre gange mere end det forrige valg i 2009. Og kun en anelse mindre end de 35 milliarder kroner, som verdens dyreste valg har kostet til dato, det amerikanske præsidentvalg 2012. I det lys var en suite og lidt sushi på Varanasi Taj Gateway blot en dråbe i havet.

[1]En Kurta er en traditionel pyjamas-agtig skjorte uden krave, som går ned til knæene. Den ægte kurta er fremstillet af hjemmespundet khadi-bomuld, selveste symbolet på Mahatma Gandhis frihedskamp

Photo Credit:

[Daniel Peckham](#) via [Compfight cc](#)